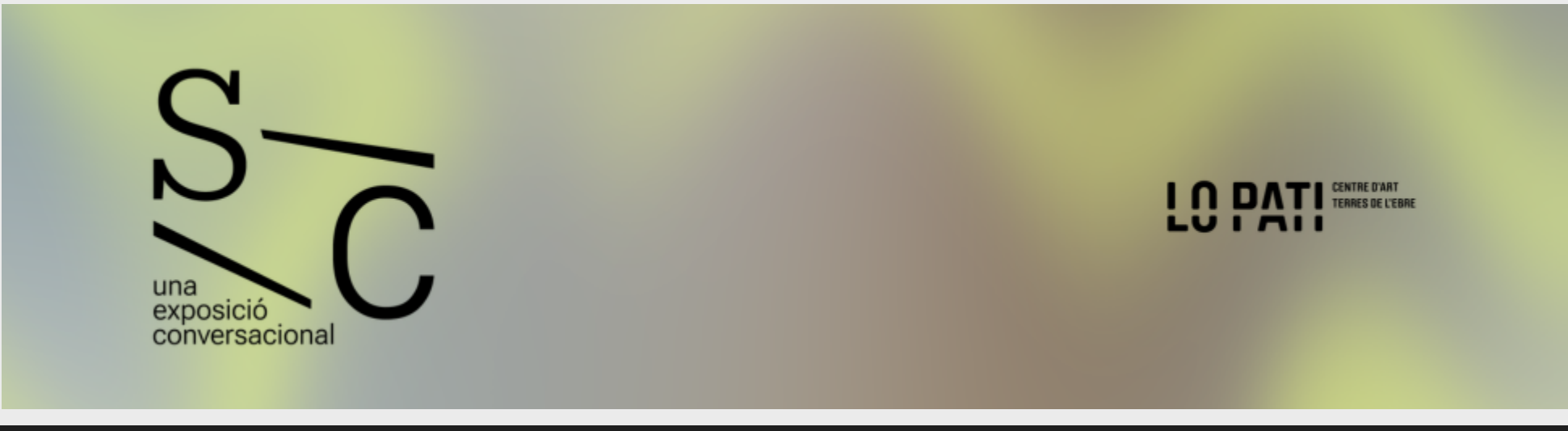




Núria Barberà

Foto: CEDIDA

Núria Barberà: "Llegint Mao entens per què la Xina és com és"

L'editorial valenciana Rosita y Amparo ha impulsat la traducció del conegut com a 'El llibre roig' de Mao

Anna Zaera , 17/03/2026

LLIBRES

La vida professional de Núria Barberà (Roquetes, 1984) ha girat sempre al voltant de la Xina. Coneixedora en profunditat del país asiàtic, on hi ha viscut i ha visitat en nombroses ocasions, s'hi ha apropat des de la cultura, el comerç i les lletres. Llicenciada en Traducció i Interpretació per la Universitat Autònoma de Barcelona (2007) i màster en Relacions Internacionals per la Nanjing University (2012), és traductora, intèrpret i docent universitària. En aquesta ocasió, ha estat la responsable de la traducció al català del conegut com 'El llibre roig' de Mao Zedong, un dels llibres més famosos de la història. Publicat originalment l'any 1964, és un llibre de capçalera per molts comunistes i revolucionaris del món, tot i que d'altres, l'interpreten com el gran manual d'adoctrinament de la societat xinesa. Avui, en el context de conflicte internacional i auge de l'extrema dreta, aquest llibre representa una aportació necessària per motivar el pensament crític i el debat sobre els nostres ideals i valors. Hem parlat amb Núria sobre el llibre i la seva tasca com a traductora.

La Xina potser és el país que més ha canviat des dels anys seixanta fins l'any 2026 pel que fa a l'economia i en presència internacional

- Per què és important 'El llibre roig' ara?

Ara i sempre s'ha de recuperar la història. La història ens ajuda a saber qui som. Sempre és bo rellegir-la i actualitzar-la a través de la mirada actual. La Xina potser és el país que més ha canviat des dels anys seixanta fins l'any 2026 pel que fa a l'economia i en presència internacional. Quan nosaltres vam néixer, fa quaranta anys aproximadament, la Xina era un país llunyà i desconegut. Actualment, tenim influències de la Xina en molts aspectes. Crec que al marge de "consumir" la Xina, també és bo intentar entendre-la. La Xina és un actor molt present i poderós.

- Quins canvis són els més importants que han tingut lloc des dels anys seixanta fins a l'actualitat?

Només en població, la Xina ha passat de 600 milions d'habitants a 1500 milions. Aquella Xina pobra, inculta i aïllada s'ha convertit en una Xina rica, desenvolupada i en contacte amb molts països del món. Mao Zedong -o Mao Tse Tung- apostava pel progrés, però tenia molt clares les fronteres i què volia controlar. En aquell moment, no tenia cap intenció d'obrir-se a l'exterior. El que volia era controlar el seu territori i, com a molt, lluitar contra aquells que el volguessin envair.

- Mao parla de combatre l'imperialisme i finalment la Xina s'ha convertit també en un país imperialista.

Un dels objectius de Mao era homogeneïtzar la població i que tots anessin a una. Jo crec que això és va aconseguir en molts aspectes. Ara hi ha un partit únic, però hi ha certes faccions que fan que la població tingui un cert marge d'elecció. Tot i això, no deixa de ser una població que es resigna a unes consignes úniques. En aquest aspecte, ha triomfat la visió centralista de Mao. Pel que fa a l'expansió exterior, ha tingut diferents fases. També s'ha apostat molt per la idea que aprenem de fora, però retornem el talent al país. A la pandèmia hi ha un punt d'inflexió perquè s'aposta pel consum intern i ara mateix és un país majoritàriament autosuficient. La tecnologia i la producció no només s'exporta, sinó que es consumeix en gran mesura al país.

- El llibre té certes ressonàncies amb el moment present. Per exemple, apunta a una amenaça de tercera guerra mundial. Sembla que en aquest aspecte les amenaces continuen sent semblants.

Sí, en aquell moment ja es parlava d'aquesta por i de l'amenaça de la guerra nuclear.

- Què has après de Mao a través de la traducció?

Quan comences a interessar-te pel xinès com a llengua, les qüestions polítiques i socials potser queden una mica en segon pla. Jo no havia aprofundit en el personatge de Mao. Òbviament sabia que va ser una persona molt influent, molt poderosa i també molt destructora. Però quan vas a Xina comproves que els xinesos el continuen adorant. Descobrir el que ell va dir de primera mà i el que ell escrivia m'ha humanitzat el personatge. Llegint Mao entens per què la Xina és com és i com s'ha donat aquest adoctrinament. Mao aconsegueix a base de la repetició i dels missatges protectors, convèncer la població. Crec que la Xina no ha descarriat perquè hi ha unes bases d'adoctrinament molt fortes. A mesura que llegeixes Mao, crec que vas perdent una mica l'odi que li tenies. Es nota que s'estimava el seu poble.

- T'adones de la personalitat polièdrica dels líders. Des d'Occident s'ha vist gairebé com un mem o un ídol pop.

Cert. S'ha fet molt merchandising. Vas a la Xina i a tots els mercadets trobes imatges de Mao, l'estrella comunista, la gorra. És curiós com hi ha un negoci vinculat a un personatge que va ser per molts un dictador. La societat xinesa és molt contradictòria. Mao parlava de socialisme, però els xinesos hi troben un benefici a tot. Com a curiositat, ara per l'any nou xinès, va haver-hi un error de producció en uns cavallets que van sortir amb cara trista. Es van inventar que el cavall trist era un emblema de la decepció juvenil a la Xina. Aconsegueixen aprofitar-ho tot!

- En el pròleg, Laura Llevadot diu que és necessari que existeixin objectes com 'El llibre roig' a les cases i a les famílies. Tu creus que aquest llibre és un objecte necessari?

És necessari com a element d'anàlisi. Aquí també tenim contextos en el que el comunisme ha tingut molta presència. Catalunya va ser un país molt comunista. Crec que 'El llibre roig' ens permet fer una lectura crítica del pensament d'esquerres o comunista. Jo puc ser d'esquerres i criticar aquest llibre.

- Per què creus que no estava traduït al català?

A mi també em va sorprendre. De fet, hi ha una traducció feta per una associació comunista catalana, però no és una edició que poguéssim trobar al mercat. No ho sé, potser pel fet que hi ha la traducció castellana o anglesa i no s'ha prioritzat la traducció catalana. Crec que s'ha de potenciar la traducció d'aquests clàssics al català. Moltes traduccions del llibre s'han fet de la versió anglesa.

- És important traduir des de la llengua original?

És bàsic i crec que encara ara no se li dona la importància que té. Es fan moltes traduccions indirectes de llibres asiàtics. Tradicionalment potser hi ha hagut la idea que hi havia pocs professionals capaços de traduir aquestes llengües tan concretes. Avui dia ja no hi ha aquesta manca de professionals. És més aviat un tema econòmic, ja que sempre surt més cara la traducció des de llengües minoritàries o llunyanes, que de llengües més properes. Jo vaig traduir-lo sencer des del xinès, i no vaig voler comprar-me ni llegir-me la versió castellana fins després, per no començar ja condicionada. El context només pots trobar-lo si vas a les cites originals. A més, Mao utilitza una llengua poètica amb molts refranys xinesos. Tu ho has d'adaptar a la teva llengua i, de vegades, pots mantenir aquest to literari i d'altres no, perquè sona molt rocambolesc. Hi ha moltes decisions que has de prendre.

- Amb relació a altres feines que fas vinculades a la llengua xinesa o al país, què t'aporta la traducció?

A mi m'agrada molt traduir. Tradueixo menys del que m'agradaria. Aquest ha estat el meu primer llibre traduït. Vaig connectar molt amb l'esperit de recerca i de curiositat per les paraules. De fet, em dedico més a donar classes de traducció que a traduir. Les experiències professionals de traducció em serveixen per aportar continguts i exemples als meus estudiants. És la part més real de tot el procés.

- Entres per la porta gran en la traducció amb un llibre tan emblemàtic.

Fa respecte. No t'enganyaré, perquè també hi ha un públic molt expert. Potser m'hauria imaginat més començar per una novel·la, tot i la gran dificultat que hi ha al darrere de les traduccions literàries. Tanmateix, me n'emporto una gran satisfacció i aprenentatges.

Més informació:

[Núria Barberà](#)

[Amparo y Rosita](#)

També et pot interessar

El festival literari MOT 2024 celebra la seva desena edició endinsant-se en la temàtica del "jo" literari

Editorial Jande: "Reivindiquem que les autores racialitzades escriguin sobre el que vulguin"

Quim Melchor: "Crear projectes comunitaris és una fórmula per combatre la soledat"

Ju presenta 'Entre la Terra i el Cel' al Castell de Móra d'Ebre

Els 5 imperdibles del Litterarum

"Naniti vol compartir la música en família a través del conte"

Iniciu sessió o registreu-vos per a enviar comentaris

Segueix-nos a...

[QUI SOM](#)[CONTACTA](#)[AVÍS LEGAL](#)[POLÍTICA DE PRIVACITAT](#)[POLÍTICA DE COOKIES](#)

Collabora amb Surtdecasa.cat

Formem part de:

Web allotjada amb:

